

Chương 570: Sức Mạnh Và Nỗi Sợ

(Số từ: 2997)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

19:28 PM 29/09/2023

Không đời nào Đế quốc có tài liệu nghiên cứu sâu rộng về [Ma thuật đen], thứ mà họ chưa từng khám phá trước đây. Tuy nhiên, nếu một dự án quy mô lớn đang được tiến hành, họ phải có được kiến thức đó từ đâu đó.

Black Order đã mở rộng phạm vi hoạt động của họ trên khắp lục địa để đối phó với Thảm Hoạ Cổng theo cách riêng của họ, dẫn đến hậu quả là những tổn thất to lớn.

Với chút sức lực cuối cùng còn lại, họ dốc hầu hết nguồn lực của mình để giết Ma Vương.

Nhưng ngay cả những kiếm sĩ đã đạt đến Master Class và Đại Pháp Sư, người cũng là thủ lĩnh cuối cùng của Black Order, cũng không thể chống lại Ma vương.

Những người còn sót lại chạy trốn ngay khi họ nhận ra rằng không còn hy vọng.

Kể từ đó, Black Order không thể can thiệp vào công việc của lục địa.

Tuy nhiên, sức mạnh của Black Order có thể đã biến mất, nhưng kiến thức của họ thì không.

Có khả năng tàn dư của Black Order đã gia nhập lực lượng với Đế chế, cung cấp cho họ kiến thức của mình. Đế chế, không có lựa chọn nào khác, sẽ chấp nhận kiến thức về cấm thuật.

Mặc dù họ không thể biết chính xác những gì Đế chế đang làm, nhưng những nghi ngờ về những khả năng khác đã nảy sinh.

Cuối cùng, đây cũng có thể coi là một thu hoạch đáng kể.

"Black Order đã cố giết Bệ hạ. Bất kể ý định của Đế quốc là gì, nếu điều này là sự thật, đó không thể là tin tốt cho chúng ta," Eleris nói.

Harriet gật đầu đồng ý.

Việc Đế chế sẵn sàng sử dụng bất kỳ phương tiện cần thiết nào để giành chiến thắng trong cuộc chiến không chỉ được chia sẻ bởi họ mà còn bởi Reinhardt.

Nếu kiến thức về Black Order có thể giúp kết thúc chiến tranh, Reinhardt sẽ không ngần ngại sử dụng nó.

Luvien, người đã im lặng, khoanh tay và nhìn ra ngoài cửa sổ.

"Rõ ràng là Đế chế không chỉ nghiên cứu mà còn hướng tới một mục tiêu cụ thể với kết quả rõ ràng và rất có khả năng kiến thức về Black Order đóng vai trò là nền tảng của họ."

"Black Order là một tổ chức cổ xưa của những người hành nghề ma thuật. Kiến thức về cấm thuật và tài liệu nghiên cứu của họ hẳn phải sâu rộng hơn bất kỳ tổ chức phép thuật nào trên thế giới này. Sau Akasha giờ đã biến mất, không có tổ chức nào khác có nguồn tài nguyên lớn như Black Order."

"Đế chế có thể muốn đạt được điều gì bằng cách hấp thụ kiến thức như vậy...?"

"Trước đó, có vài thứ chúng ta cần phải xác nhận."

Luvien nhìn Harriet.

"Cô nói Lăng mộ Hoàng gia cùng Anh Hùng Sảnh thi thể bị thay thế, biến mất sao?"

"Vâng, đúng vậy."

Harriet gật đầu.

"Có phải 'tất cả' thi thể trong Sảnh Anh Hùng đã biến mất?"

Trước câu hỏi đó, Harriet lắc đầu.

"Tôi không thể chắc chắn. Chúng tôi không mở tất cả các ngôi mộ. Nhưng tất cả những ngôi mộ chúng tôi đã kiểm tra đều trống rỗng."

"Hmm tôi hiểu rồi."

Khi Luvien dường như đang chìm đắm trong suy nghĩ, Harriet nghiêng đầu.

"Chúa tể, chuyện đó quan trọng sao?"

"Đúng vậy."

"Tại sao?"

Luvien nhún vai.

"Mặc dù tôi không biết cụ thể ai được chôn cất trong Sảnh Anh hùng, nhưng không chỉ những anh hùng có thể chất mạnh mẽ."

Không chỉ có những cá nhân đã đạt đến Master Class, mà còn có những người đã đạt được thành tích xuất sắc hoặc để lại dấu ấn trong lịch sử nhân loại.

"Hãy để tôi nói cụ thể hơn."

Luvien hỏi.

"Có phải ngôi mộ của Mullerun, pháp sư từ những người bạn đồng hành của Anh hùng, cũng trống rỗng?"

Mắt Harriet mở to trước những lời đó.

—Sảnh Anh hùng.

Charlotte đã nói rằng thi thể của Ragan Artorius không có ở đó ngay từ đầu.

Điều đó có nghĩa là những ngôi mộ khác chứa hài cốt.

Harriet chắc chắn rằng cô đã mở tất cả các ngôi mộ của 5 chiến binh ngày hôm đó.

"Vâng, chắc chắn rồi... tất cả đều trống rỗng."

Olivia Lanze đã nói.

Khi tạo Death Knight, các điều kiện cơ bản là rất cần thiết.

Mặc dù đó là một ví dụ khá ác ý, Olivia đã nói rõ ràng rằng không thể tạo ra một Death Knight bằng xác của Harriet.

Tuy nhiên, Đế chế không làm công việc giống như Olivia; rõ ràng là họ đang làm một cái gì đó hoàn toàn khác.

"Điều đó cho thấy một khả năng khá... đáng sợ."

Hoàng tộc hắc đã có một kế hoạch và dự đoán rằng họ có thể lấy hài cốt vì điều đó.

"Ý cô là xác chết cũng có thể sử dụng ma thuật?"

"Điều đó có thể không?"

Harriet hỏi, mặt cô tái đi.

"Không có gì lạ khi Undead sử dụng ma thuật ngay từ đầu."

Antirianus chỉ vào chính mình khi nhìn xung quanh.

Các Chúa tể ma cà rồng có mặt đều là Undead.

"Mặc dù tôi chưa bao giờ nghe nói về nó và không nghĩ rằng nó có thể, nhưng họ không thể tạo ra Lich sao?"

Nếu họ có thể hồi sinh những chiến binh đã chết thành Death Knight.

Sau đó, hồi sinh các pháp sư đã chết dưới dạng Lich cũng không phải là không thể.

Nó có thể là một ma thuật chưa từng tồn tại trên thế giới, nhưng điều đó không có nghĩa là nó không bao giờ có thể tồn tại.

"Nếu Đế chế có thể hồi sinh vô số anh hùng và pháp sư trong lịch sử loài người và triển khai họ trong chiến tranh, thì chiến tranh sẽ không thành vấn đề."

Lucynil nói với vẻ nghiêm khắc.

"Đế chế sẽ sở hữu sức mạnh quân sự lớn hơn bao giờ hết."

Nếu giả định này là đúng.

Dù nhân loại đã suy yếu.

Tại thời điểm dự án hoàn thành, Đế chế sẽ mạnh mẽ hơn bao giờ hết.

Không có gì được tiết lộ trong cuộc họp của Hội đồng trưởng lão, và sự nghi ngờ chỉ tăng lên.

Cho đến nay, họ đã không chú ý đến danh tính của hài cốt của các anh hùng mất tích.

Có bằng chứng gián tiếp cho thấy Đế chế có thể tạo ra không chỉ Death Knight mà còn cả Lich.

Cho đến nay, chỉ có một trong những hài cốt của pháp sư mất tích, Mullerun, được xác nhận.

Điều đó có nghĩa là có khả năng hài cốt của các Archmage vĩ đại, những người ở nhiều nơi khác nhau như Sảnh Trí tuệ, cũng đã được tìm thấy.

Nếu tất cả họ trở lại với sự sống như Lich, và nếu họ có thể sử dụng ma thuật ở mức độ như khi họ còn sống?

Đế chế sẽ sở hữu đội quân hùng mạnh nhất trong lịch sử. Eleris khẽ nói.

"Nếu chiến tranh kết thúc và Đế quốc giải tán đội quân đó, thì tôi không biết... nhưng nếu họ không..."

"Chúng ta không thể loại trừ khả năng quân đội có thể nhắm vào mình."

Trước lời tiên đoán đáng sợ của Eleris, Harriet cảm thấy nổi da gà khắp người.

Điều đó không thể được.

Không có lý do cho điều đó.

Đâu là lý do để họ từ bỏ một lực lượng hùng mạnh như vậy?

Dù hiện tại đang hợp tác với nhau nhưng cả hai đều biết sự hợp tác này không thể kéo dài mãi mãi.

Gallarush nói.

"Bất kể Đế chế đang làm gì, chúng ta có thể cần phải tiêu diệt nó trước khi nó hoàn thành."

Kết thúc chiến tranh là mục tiêu chung.

Tuy nhiên, mọi người đều biết rằng hòa bình sẽ không đến với thế giới ngay khi mục tiêu đã đạt được.

Bất cứ điều gì Đế chế đang chuẩn bị, nó có thể giúp kết thúc chiến tranh, nhưng vấn đề là điều gì xảy ra tiếp theo.

Cuối cùng, đó là một hành động ngu ngốc.

Sau khi tất cả những điều này kết thúc, lo sợ những gì có thể xảy ra, chúng ta phải suy nghĩ về việc phá hủy chính phương tiện có thể cho phép chúng ta kết thúc tất cả.

Nếu dễ yên, chiến tranh có thể kết thúc dễ dàng hơn.

Tuy nhiên, những phương tiện dễ dàng giải quyết chiến tranh có thể hủy diệt chúng ta sau đó.

Vì vậy, chúng ta có nên ngu ngốc can thiệp vào nó?

Chiến Tranh Nhân Ma là do nhân loại sợ quỷ.

Thảm Hoạ Cổng cũng vậy, là do sự sợ hãi và thù hận lẫn nhau.

Và bây giờ, một lần nữa, tất cả mọi người được đưa vào thử thách.

Chúng ta có nên xem khi đối thủ của chúng ta sử dụng sức mạnh to lớn?

Hay chúng ta nên cản trở kế hoạch của họ?

Nếu đặt niềm tin vào nhau thì đã không có chuyện này xảy ra.

Nhưng cũng giống như việc Đế chế không thể tin tưởng Darkland,

Darkland cũng vậy, không thể tin tưởng vào Đế chế.

Tôi nghĩ người ta nên nghỉ ngơi khi đến lúc nghỉ ngơi.

Tôi nghĩ vậy khi quan sát Ellen và Heinrich, nhưng hóa ra như tôi cũng không biết cách nghỉ ngơi.

Xem xét Heinrich đã thông báo rằng anh ấy sẽ thực hiện một vòng tuần tra quanh Thủ đô Đế quốc ngay khi anh ấy trở về, có vẻ như anh ấy đã không đến để nghỉ ngơi ngay từ đầu.

Nhìn vào nó bây giờ, nơi nguy hiểm nhất có thể không phải là nơi đóng quân của Lực lượng Đồng minh với quân

đội thường trực, mà là Thủ đô Đế quốc. An ninh của nơi này và các khu vực xung quanh chắc chắn là tồi tệ nhất.

Trong trường hợp đó, tốt hơn hết là đảm bảo an toàn cho các khu vực lân cận trong mùa đông.

Ellen và Heinrich dường như đang định đi một vòng quanh các quận bên ngoài.

Ellen sẽ bao phủ một nửa vòng từ đầu phía bắc sang phía tây.

Heinrich sẽ bao phủ nửa còn lại từ đầu phía nam sang phía đông.

Đó là một thỏa thuận đơn giản.

"Hãy cẩn thận với những tên miễn nhiệm với lửa."

"Tôi sẽ chú ý."

Tại lối vào Temple, Ellen và Heinrich trao đổi với nhau những lời ngắn gọn trước khi chia tay.

Đây không phải là một thỏa thuận với các lính canh, mà là một nhiệm vụ tự nguyện.

Họ không thực hiện bất kỳ hành động pháp lý nào trong khu dân cư tị nạn mà thay vào đó sẽ quét sạch bất kỳ con quái vật nguy hiểm nào ở các quận bên ngoài và quay trở lại.

"Hừm..."

Ellen nhìn chăm chăm vào tôi, người đã theo cô ấy ra ngoài Temple.

Để tránh bị nhận ra, Ellen mặc áo trùm đầu.

Sau khi cân nhắc liệu cô ấy có thể đưa tôi đi cùng hay không, Ellen cuối cùng cũng ôm lấy tôi.

"Đi nào."

-Meow

Giống như Heinrich có thể điều khiển lửa, Ellen cũng có thể khai thác ngọn lửa của Lapelt để tiêu diệt quái vật từ xa.

Như thể đang đi dạo, cô ấy nhẹ nhàng bế tôi trên tay và đi về phía bắc dọc theo Thủ đô Đế quốc.

Vài ngày đã trôi qua kể từ khi Ludwig được bổ nhiệm vào Đơn vị bảo vệ khu dân cư tị nạn số 17 ở phía tây nam của Thủ đô Đế quốc.

Ludwig không thể được coi như một lính canh đơn thuần. Và bây giờ anh ấy cũng không chính thức là một người bảo vệ. Anh ấy thậm chí còn nghe nói rằng anh ấy có thể bỏ cuộc bất cứ khi nào anh ấy muốn.

Không phải vì Ludwig đã mất một cánh tay.

Ngoài việc từng là một cựu thành viên của Temple Royal Class, anh ta còn là một siêu nhân vượt xa những lính canh bình thường.

Hơn nữa, anh ta là một cựu chiến binh đã gia nhập Lực lượng Đồng minh và tiếp tục cống hiến hết mình cho sự an toàn của Thủ đô Đế quốc ngay cả sau khi được gửi đến hậu phương.

Vì vậy, Ludwig được đánh giá cao vì những nỗ lực của anh ấy, bất chấp tình trạng hiện tại, thay vì bị coi như nhận được một chiếc dù vàng.

Ludwig muốn được đối xử như một lính canh bình thường, nhưng mọi người đều đối xử với anh ta một cách tôn trọng bất kể cấp bậc tạm thời của anh ta. Điều này bao gồm Đội trưởng của Đơn vị cận vệ số 17 mà Ludwig trực thuộc.

Tuy nhiên, lúc này đây, Ludwig đang đối mặt với vẻ mặt bối rối của đội trưởng đội cận vệ tại Sở chỉ huy Sư đoàn 17, một trong số ít những tòa nhà còn nguyên vẹn trong khu dân cư tị nạn.

"Anh đang nói về việc gia nhập đội chinh phạt sao?"

"Vâng thưa ngài."

"Hừm..."

Trước lời nói của Ludwig, Đội trưởng không giấu được vẻ bối rối của mình.

Ludwig mới được giao vài ngày trước và đã muốn nhận một nhiệm vụ khác.

Một nhiệm vụ chinh phạt.

Tuần tra vùng ngoại ô của Thủ đô Đế quốc và trực tiếp chiến đấu với quái vật với tư cách là một thành viên của đội cận vệ.

Ludwig nói với Đội trưởng rằng anh muốn nhận nhiệm vụ đó.

Vì đội chinh phạt không thuộc thẩm quyền của Sư đoàn 17 mà thuộc về một cơ cấu chỉ huy hoàn toàn khác, Ludwig về cơ bản đã yêu cầu được chuyển hoàn toàn sang một đơn vị khác.

"Ở đây cũng cần sự giúp đỡ của anh, Ludwig. Anh không biết điều đó sao?"

"...Vâng, tôi biết rõ."

"Tôi nghĩ anh đã hiểu rằng công việc ở đây không được xem nhẹ."

"Không phải là tôi bỏ qua công việc ở đây, chỉ là..."

Ludwig nói điều này không đơn giản chỉ vì anh ấy muốn chiến đấu với quái vật.

Trong khi tất cả lính canh của Thủ đô Đế quốc đều thiếu nhân lực, thì đúng là lính canh ở khu dân cư tị nạn đặc biệt thiếu, và Ludwig thực sự cần thiết.

Ludwig không coi thường công việc ở bên này.

"Công việc ở đây... quá khó đối với tôi."

"..."

—Tội phạm.

Khi giải quyết các tội phạm liên quan đến con người, thường phải có phán quyết và hành động ngay lập tức.

Nó thực tế là vô luật, và ngay cả chính những người bảo vệ cũng thường bị tấn công.

Trong vài ngày qua, Ludwig đã chứng kiến một số trường hợp mà hành động ngay lập tức của lính canh là hành quyết ngay lập tức mà không có bất kỳ phiên tòa hay thủ tục thích hợp nào.

Bởi vì trật tự công cộng cực kỳ không ổn định, quyền tự chủ được trao cho lính canh được đảm bảo ở mức độ quá mức.

Trong những tình huống như vậy, Ludwig cảm thấy khó có thể hành động ngay lập tức.

Nhận định của anh có đúng không?

Ludwig không thể chắc chắn.

Trong cuộc chiến chống lại quái vật, phán đoán như vậy là không cần thiết.

Quái vật là xấu xa.

Vì vậy, chúng cần phải bị giết.

Nhưng, liệu những người tị nạn đã phạm tội có thực sự sai hay không, và liệu họ có nên được tha thứ vì họ không có lựa chọn nào khác hay không, anh không thể nói được.

Hành động của anh ta có thể dẫn đến cái chết của một người vô tội, hoặc một phán quyết sai lầm có thể khiến một người vô tội phải ngồi tù.

Công việc không vô giá trị.

Nó chỉ là quá khó khăn cho anh.

Ludwig biết phán đoán của mình không phải là tốt nhất.

Anh ta có thể đưa ra quyết định sai lầm.

Đó là điều đè nặng lên Ludwig.

Chiến đấu với quái vật có thể mệt mỏi về thể chất, nhưng nó không gây đau đầu như thế này.

"Đó là không thể."

"..."

"Anh không biết là cấp trên sẽ không chấp nhận yêu cầu của anh sao, Ludwig?"

Vị trí này đã được chính Hoàng đế sắp xếp.

Ludwig không thể được phép rời khỏi vị trí an toàn hơn đã được tạo ra cho anh ta và thay vào đó đi đến một nơi nguy hiểm.

Được đặt ở đó không phải là một dạng dù vàng cho Ludwig. Nhưng anh ấy cũng không hoàn toàn thoát khỏi vị trí đó.

Vì vậy, Ludwig không thể rời khỏi vị trí này.

Nếu anh ta tiếp tục từ chối thiện chí của Hoàng đế, anh ta thậm chí có thể bị đày đến một nhà nguyện hẻo lánh.

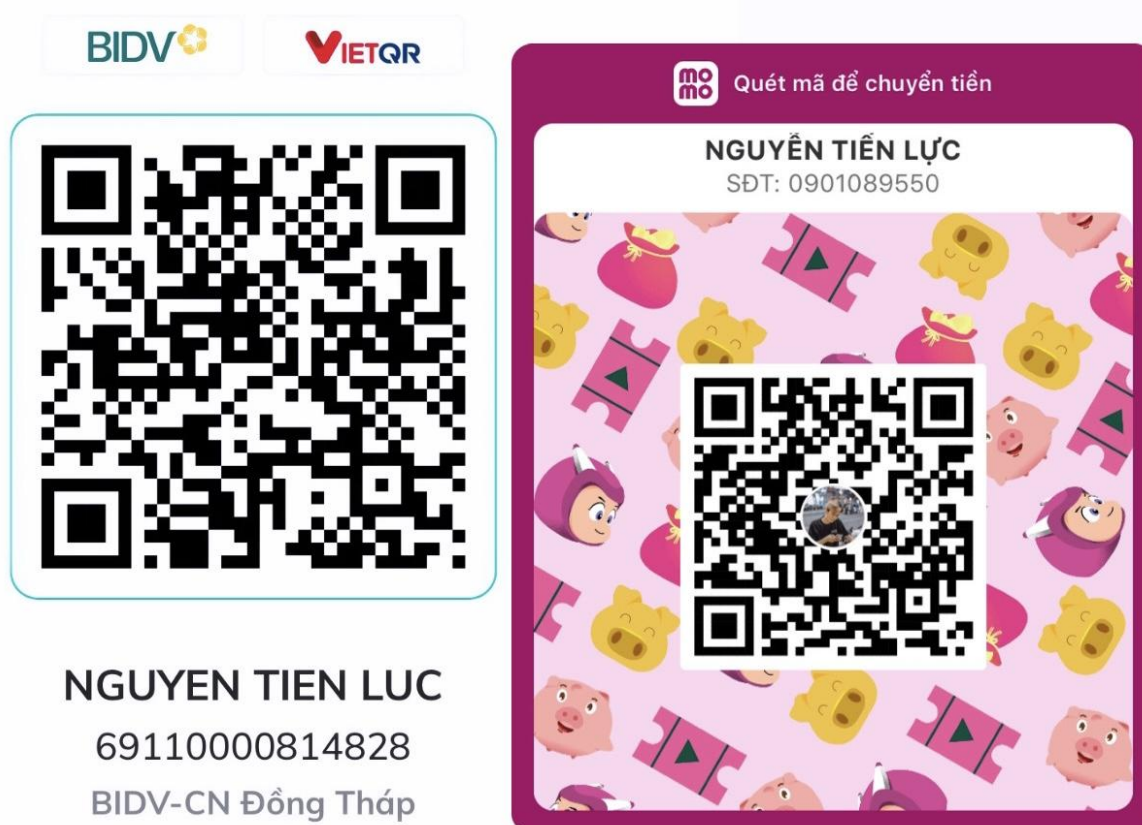
Ludwig thậm chí có thể không thể làm công việc này nữa.

“...Đã rõ.”

Cuối cùng, Ludwig không còn lựa chọn nào khác ngoài việc ở lại vị trí hiện tại và tin tưởng vào phán đoán không chắc chắn của mình.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading